

ЕКСПЕРТНИЙ ВИСНОВОК
науковців НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку
НАПрН України до проекту Закону України
«Про розвиток галузевої науки» (№ 4237 від 16.03.2016 р.)

Науковцями НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України розглянуто проект Закону України «Про розвиток галузевої науки» (№ 4237 від 16.03.2016 р.) та визнано мету його прийняття своєчасною та нагальною потребою наукової сфери.

У цілому позитивно оцінюючи розробку такого важливого законопроекту, вважаємо необхідним акцентувати увагу на низку його недоліків.

По-перше, проект Закону не враховує форму власності наукових і науково-технічних установ (виходячи з його змісту державну підтримку зможуть отримати й приватні наукові установи). Передбачені фінансова підтримка (безвідсоткові кредити), цільові субсидії, звільнення від оподаткування призведе до поглибленої тінізації економіки, що зумовить виникнення високої корупційної складової.

По-друге, незрозумілим зі змісту законопроекту є питання суб'єктів надання державної підтримки, хто саме це буде? І який порядок надання цієї державної підтримки, черговість та періодичність надання. Які пріоритети у наданні цієї підтримки?

По-третє, виходячи з тексту законопроекту, мети його прийняття та відсутності у тексті посилань на те, установи та організації яких форм власності мають право на отримання такої підтримки, постає запитання, чому приватний бізнес повинен фінансуватись за рахунок коштів державного бюджету.

По-четверте, враховуючи нагальну потребу у державній підтримці наукових досліджень і в цілому діяльності науково-дослідних, дослідно-конструкторських та проектно-технологічних установ і організацій,

пропонуємо здійснювати таку підтримку за чітко розробленими кредитними механізмами з забезпеченням повернення коштів до державного бюджету.

По-п'яте, фінансування з державного бюджету для «забезпечення проведення наукових досліджень, здійснення науково-технічних (експериментальних) розробок, розвиток інфраструктури та оновлення матеріально-технічної бази наукової і науково-технічної діяльності, збереження унікальних наукових об'єктів, підготовку наукових кадрів» – повинно здійснюватися за державним замовленням, яке розміщується на конкурсних засадах.

По-шосте, в цілому вітаючи будь-які спроби стимулювання та підтримку науковців, варто все ж таки зауважити, що пенсійне та соціальне забезпечення наукових працівників не є об'єктом регулювання цього закону, а тому ці норми доцільно прописати у відповідних нормативних актах у сфері соціального забезпечення.

Насамкінець, варто ще раз наголосити на важливості прийняття подібного законопроекту за умови його доопрацювання із врахуванням зазначених зауважень. Необхідною є також більш детальна розробка державної підтримки науково-дослідних, дослідно-конструкторських та проектно-технологічних установ і організацій України. З цією метою пропоную надати більше часу для розробки ефективного механізму державної підтримки цих установ та організацій із залученням відповідних фахівців усіх рівнів (народних депутатів, представників уряду, провідних науковців тощо).

в.о. директора Інституту

С.В. Глібко